

Sygn. akt V CZ 50/10

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Górowski

SSN Hubert Wrzeszcz

w sprawie z powództwa P. S. i D. P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Skarbu Państwa
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 marca 2011 r.,
zażaleń powódki D. P. i pozwanego Skarbu Państwa
na orzeczenie o kosztach, zawarte w wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 22 grudnia 2009 r.,

**uchyla zaskarżone orzeczenie o kosztach zamieszczone
w punkcie czwartym i piątym wyroku i sprawę w tym zakresie
przekazuje Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania i
orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2009 r. Sąd Apelacyjny uwzględnił apelację pozwanego Skarbu Państwa – Ministra Skarbu Państwa, zasądzając (w punkcie czwartym wyroku) na jego rzecz od powodów P. S. i D. P. kwotę 10800, zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego, a ponadto zasądził (w punkcie piątym wyroku) od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa kwotę 5400, zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego (art. 98 § 1 i 3 k.p.c.).

Powyższe orzeczenia o kosztach procesu zaskarżyła zażaleniem Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa, domagając się ich uchylenia i przekazania sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania.

Skarżąca powołała się na naruszenie art. 105 § 1 k.p.c. przez nieokreślenie wysokości obciążenia kosztami każdego z powodów.

Zażalenie na koszty procesu złożyła powódka D. P. zarzucając, iż ujawniona sytuacja materialna i życiowa uzasadniała nieobciążanie jej tymi kosztami na podstawie art. 102 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Uzasadnione jest zażalenie Prokuratorii Generalnej Skarbu Państwa. Powodowie bezspornie dochodzili od strony pozwanej odrębnych roszczeń o różnej wysokości; powód domagał się zasądzenia kwoty 1.774.510, zł, a powódka - kwoty 262.000 zł. Jako przegrywający spór w instancji apelacyjnej zobowiązani byli – na ogólnych zasadach - do zwrotu kosztów procesu stronie wygrywającej (art. 98 § 1 i 3 k.p.c), ale tylko według reguł określonych w art. 105 § 1 k.p.c. Ich odpowiedzialność z tego tytułu nie była „bezudziałowa” lub solidarna, dlatego należało ją jednoznacznie zidentyfikować. Zasadą jest, że współuczestnicy zwracają przeciwnikowi koszty w częściach równych, ale zasada ta może zostać skorygowana przy istnieniu znacznych różnic w udziale w sprawie poszczególnych uczestników. W rozpoznawanej sprawie została zwrócona uwaga na wyraźnie różny rozmiar roszczeń każdego z powodów.

Pominięcie przy orzekaniu o kosztach procesu reguł określonych w art. 105 § 1 k.p.c. uzasadnia uchylenie zaskarżonych orzeczeń i przekazanie sprawy w oznaczonym zakresie do ponownego rozpoznania (art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 108 § 2 k.p.c.).

W związku z zażaleniem powódki zachodzi natomiast potrzeba ustosunkowania się do jej zarzutu w przedmiocie istnienia szczególnie uzasadnionych okoliczności przewidzianych w art. 102 k.p.c. (por. dokumenty – k. 1324-1330).